دریچه

حضور تعدادی از تولیدات سینمای ایران در جشنواره فیلم استانبول

● سی‌وهفتمین جشنواره فیلم استانبول از ۱۷ تا ۲۸ فروردین، برابر با ۶ تا ۱۷ آوریل در ترکیه برگزار می‌شود که در این رویداد تعدادی فیلم ایرانی به نمایش درمی‌آیند. فیلم سینمایی «اِو» (خانه)، ساخته اصغر یوسفی‌نژاد در بخش مسابقه، «بدون تاریخ، بدون امضا» ساخته وحید جلیلوند در بخش بهترین جشنواره‌ها، «۲۴ فریم» ساخته زنده‌یاد عباس کیارستمی در بخش عاشقان سینما، «خوک» ساخته مانی حقیقی در بخش ضدافسردگی، «نگار» ساخته رامبد جوان در بخش نه گل بیشتر که ویژه فیلم‌هایی با شخصیت‌های قوی زن است و «ناپدیدشدن» ساخته علی عسگری در بخش استادان جوان به نمایش درخواهند آمد.

ژوآ پدرو رودریگز، کارگردان پرتغالی، تینا لوک، مدیر جشنواره فیلم شب‌های سیاه تالین، مارچلو مارتینز، کارگردان پاراگوئه‌ای، آنجلیکی پاپولیا، بازیگر زن یونانی و پیویو، آهنگ‌ساز سوئیسی، اعضای هیئت داوری جشنواره استانبول را تشکیل می‌دهند که جایزه لاله طلایی بهترین فیلم را به‌همراه ۲۰ هزار یورو اعطا خواهند کرد و یک جایزه ویژه هیئت داوران هم از اختیار داوران است که همراه با پنج هزار یورو است.

فروش ۱۸۱ میلیون‌دلاری فیلم استیون اسپیلبرگ در دنیا

● فیلم ماجرایی- علمی‌تخیلی «بازیکن شماره یک آماده» (Ready Player One) به کارگردانی استیون اسپیلبرگ در هفته تعطیلات عید پاک به‌راحتی بر صدر جدول فروش فیلم‌ها در آمریکای‌شمالی تکیه زد و از جمعه تا یکشنبه در چهارهزارو ۲۳۴ سینما ۴۱.۲ میلیون دلار فروخت. این بیشترین فروش افتتاحیه یک فیلم غیردنباله‌ای در هفته تعطیلات عید پاک است.

به‌این‌ترتیب، تازه‌ترین ساخته اسپیلبرگ که از پنجشنبه روی پرده سینماها رفت، در چهار روز اول اکران در ایالات متحده و کانادا به فروش بیش از انتظار ۵۳.۲ میلیون دلار دست پیدا کرد. با توجه به بودجه ۱۷۵میلیون‌دلاری «بازیکن شماره یک آماده» و میلیون‌ها دلار دیگر که صرف هزینه تبلیغات فیلم شده است، هنوز نمی‌توان گفت که فیلم شرکت برادران وارنر به پیروزی دست پیدا کرده است. «بازیکن شماره یک آماده» در سطح بین‌المللی با ۱۲۸ میلیون دلار - شامل ۶۱.۷ میلیون دلار در چین- کار خود را شروع کرد و با حساب بازار آمریکای‌شمالی، مجموع فروش جهانی خود را به ۱۸۱.۲میلیون دلار رساند.

به گزارش هالیوودریپورتر، «بازیکن شماره یک آماده» بهترین فروش افتتاحیه فیلمی از شرکت برادران وارنر در بازار چین را رقم زد و درعین‌حال، بهترین فروش افتتاحیه داخلی فیلمی از اسپیلبرگ بعد از «ایندیانا جونز و قلمرو جمجمه بلورین» (۱۰۰.۱میلیون دلار) در حدود یک دهه پیش را داشت. تابستان ۲۰۱۶ فیلم پرهزینه «بی‌اف‌جی» به کارگردانی او، کار خود را تنها با ۱۸.۸ میلیون دلار شروع کرد.

«بازیکن شماره یک آماده» همچنین بعد از فیلم ابرقهرمانی «بلک پنتر»/ «پلنگ سیاه» (Black Panther) از شرکت‌های دیزنی و مارول استودیوز، دومین فروش افتتاحیه برتر یک فیلم از ابتدای سال ۲۰۱۸ تاکنون را ثبت کرد و ضمنا بدون محاسبه نرخ تورم، بهترین فروش افتتاحیه فیلمی غیردنباله‌ای از اسپیلبرگ از زمان «پارک ژوراسیک» (۴۷ میلیون دلار) در ۱۹۹۳ تاکنون را داشت.

«بازیکن شماره یک آماده» از روی یک رمان علمی- تخیلی محبوب به همین نام، نوشته ارنست کلاین ساخته شده است. تای شریدان در فیلم در نقش پاتزیوال/ وید واتس، قهرمان فیلم، ظاهر شده است. رمان کلاین در سال ۲۰۱۱ منتشر شد. داستان در آینده‌ای نه‌چندان دور روی می‌دهد؛ جایی که پیشرفت‌ها در زمینه اینترنت، بازی‌ها و تکنولوژی‌های واقعیت مجازی، چهره دنیا را عوض کرده و منجر به خلق «اوسیس» شده است؛ یک دنیای مجازی که مردم در آن زندگی می‌کنند و برای آنها بیش از دنیای واقعی ارزش دارد. «اوسیس» را جیمز هالیدی، بسازوبفروش معروف (با بازی مارک رایلنس، بازیگر برنده اسکار) خلق کرده است. او پرده از یک بازی برمی‌دارد که برنده آن کنترل کامل «اوسیس» را در دست می‌گیرد.

اسپیلبرگ پیش از این گفته بود ابتدا در این فکر بوده که برای ارتباط با دنیای مجازی یک کارگردان جوان‌تر لازم است. او گفته خلق دنیای مجازی فیلم دوسال‌ونیم طول کشید. شرکت برادران وارنر مدت‌ها تلاش می‌کرد فیلمی از روی رمان ارنست کلاین بسازد و در مقاطعی کارگردان‌های مختلف؛ از رابرت زمه‌کیس تا کریستوفر نولان به پروژه علاقه نشان دادند و در نهایت اسپیلبرگ برای کارگردانی انتخاب شد. فیلم‌نامه «بازیکن شماره یک آماده» را زاک پن نوشته است. تریلر روان‌شناختی «تُندی تایلر پری» (Tyler Perry's Acrimony) به کارگردانی تایلر پری با فروش قابل‌توجه ۱۷.۱ میلیون دلار در ۲۰۰۶ سینما توانست در اولین هفته اکران بعد از «بازیکن شماره یک آماده» در رده دوم جدول فروش قرار بگیرد. داستان درباره فردی است که مصمم است از همسر خیانتکارش انتقام بگیرد. لیریک بنت، جزمین سایمن و کریستل استیوارت در این فیلم بازی می‌کنند.

واکنش علیرضا داوودنژاد به اکران فیلم «فراری»

این کدام راه‌ورسم است!؟

عکس: عباس کوثری، شرق

بهناز شیربانی: حواشی فیلم‌هایی که از میان انبوه فیلم‌های درصف‌اکران‌مانده، به اکران نوروزی سینماها رسیدند، از روزهای ابتدایی سال تیتر اخبار سینمایی است.

تعدد سانس‌های فوق‌العاده و انبوه تماشاگرانی که عید نوروز را برای سینمارفتن انتخاب می‌کنند، از جمله اتفاقاتی است که چشم بسیاری از سینماگران را به اکران نوروزی می‌دوزد و تنور این رقابت گرم‌تر می‌شود. «به وقت شام»، «لاتاری»، «فراری»، «خرگیوش»، «مصادره»، «فیلشاه» و«لونه زنبور» فیلم‌های اکران نوروزی سال ۹۷ اعلام شدند که در روزهای منتهی به سال نامشان در فهرست اکران‌های قطعی نوروز جای گرفت.

بدون‌شک بعد از موفقیت متوالی فیلم‌های کمدی در گیشه سینماها، استقبال مخاطبان از نخستین ساخته سینمایی مهران احمدی، «مصادره»، دور از ذهن نبود. هرچند که دیگر فیلم‌ها نیز در این رقابت توانستند مخاطبانشان را راهی سالن‌های سینما کنند و فروش خوبی در گیشه داشته باشند، اما قطعا در این میان نمایش فیلم «فراری» به کارگردانی علیرضا داوودنژاد بعد از دو سال از زمان ساخت و قرارگرفتن نامش در فهرست فیلم‌های نوروزی از ابتدا کمی عجیب به نظر می‌رسید؛ فیلمی که در طول این دو سال درباره تعویق در زمان نمایشش پرسش‌های بسیاری مطرح شد و هیچ‌گاه پاسخ روشنی مبنی‌بر زمان تقریبی نمایشش اعلام نشد. علیرضا داوودنژاد در یادداشتی که در اختیار «شرق» گذاشت، درباره چگونگی اکران این فیلم نوشت:

نمی‌دانم برای شیوه‌ای که در اکران فیلم «فراری» به کار گرفته شد، از چه عنوانی باید استفاده کرد؟

حدود پنج ماه قبل در هدایت فیلم با حضور آقای شاهسواری، آقای شایسته، آقای کوثری و بنده جلسه‌ای تشکیل شد و قرار گذاشتیم فیلم «فراری» در نوروز در یکی از دو گروه کوروش یا آزادی اکران شود. ضمنا قرار شد به توصیه‌های بنده نیز به‌عنوان شریک و کارگردان فیلم برای معرفی و تبلیغات فیلم توجه شود.

درعمل اما چه اتفاقی افتاد؟

آقای شایسته از چند هفته قبل از اکران به تماس‌های من جواب ندادا؛ و فیلم نه در کوروش و نه در آزادی و نه در هیچ‌یک از گروه‌های پنج‌گانه اکران نشد و-علیرغم مخالفت مکرر بنده که آن را به اطلاع آقایان مسئول صنفی و دولتی رساندم و پیامدهای آن را همین‌گونه که اتفاق افتاد متذکر شدم- «فراری» با ضرب و زور در یکی از سالن‌های سینما ماندانا در شرق تهران اکران شد. اساسا برای آقای اشرفی یعنی صاحب سینما ماندانا که معمولا دیواری از دیوار او کوتاه‌تر پیدا نمی‌کنند، سرگروه‌بودن به‌صرفه نیست؛ چراکه به صورت آزاد می‌تواند همه فیلم‌ها را در همه سالن‌های خود اکران کند و وابسته‌کردن یک سالن به یک فیلم را کاری عاقلانه نمی‌داند.

جز ماندانا ۱۳ سالن دیگر که بنده هنوز نتوانسته‌ام فهرست آنها را از پخش بگیرم، به‌اضافه یک سالن در شهرستان، گروه نمایش‌دهنده «فراری» را تشکیل دادند و درحالی‌که فیلم‌های گروه پنج‌گانه مرسوم هر کدام بعد از معرفی و تبلیغ گسترده با ده‌ها سالن در تهران و شهرستان‌ها نمایش خود را آغاز کردند، «فراری» بی‌سروصدا و با چراغ خاموش با این گروه ۱۵سالنه رقابت خود را با فیلم‌های برگزیده نوروز شروع کرد.

از همه جالب‌تر داستان سانس‌هاست. بعضی مدیران سالن‌ها بر این باورند که با کثرت کپی فیلم‌ها که رهاورد فناوری دیجیتال است، باید دست آنها باز باشد که هر فیلمی را بر حسب شرایط و مطابق با نرخ روز در هر سانسی که تشخیص بدهند و در هر سالنی که مناسب بدانند به نمایش درآورند. اگر سانس‌های صبح و بعدازظهر مشتری چندانی ندارد و درعوض نمایش‌های شب پررونق است، باید دست مدیر سالن باز باشد تا با هر فیلمی براساس اهداف ازپیش‌تعیین‌شده برخورد مناسب با آن فیلم در پیش گرفته شود.

به روز اول نمایش فیلم‌های نوروزی مراجعه کنید و سانس‌های فیلم «فراری» را ببینید و حدس بزنید که هدف ازپیش‌تعیین‌شده برای اکران این فیلم چه می‌توانسته باشد؟

بنده که حدود ۵۰ سال است با موضوع اکران فیلم مستقیما درگیر هستم، می‌دانم که اساسا نسخه یک فیلم را چگونه باید پیچید. اگر می‌خواهید فیلمی را زمین بزنید، باید اوضاع را به‌گونه‌ای بچینید که شروع نمایش آن ضعیف باشد تا بعدا بتوانید به هرگونه که می‌خواهید با آن تا کنید و اولین گام برای رسیدن به این مقصود این است که آن را بدون معرفی و تبلیغ اکران کنید. در گام دوم تعداد سالن‌های آن فیلم باید کم باشد.

در گام سوم سینماهای نمایش‌دهنده آن باید ضعیف باشد و در گام چهارم که رهاورد اخیر فناوری برای رقابت‌های گلادیاتوری و خانمان‌سوز اکران فیلم در سینمای ماست سانس‌های مرده آن فیلم را زیاد کنید و بعد بنشینید و با خیال آسوده برای آن فیلم فاتحه بخوانید و به حال سازندگانش بخندید و این همان کاری است که اینک دوستان و همکاران مدعی دوستی و احترام بنده به آن مشغول هستند؛ آنها که ورودشان به سینما را در یاد دارم. با آن چهره‌های جوان و یقه‌های بسته و محاسن مرتب و ادبیات انقلابی و متعهد! و در همه این ده‌ها سال شاهد فعالیت‌هایشان بوده‌ام و سلوک صنفی و حرفه‌ای آنها را برای رسیدن به جایگاهی که اکنون دارند دنبال کرده‌ام.

این آقایان آمده بودند که به ما درس تدین، اخلاق، مرام، مروت و معرفت بدهند. آمده بودند به ما نشان بدهند که چگونه با ایمان به خدا و عشق به اولیای او می‌توان برای تحقق عدالت کوشید و تسلیم حرص و طمع و وسوسه مال‌اندوزی نشد!

چه هزینه‌ها که ملت و مملکت برای به آقایی‌رسیدن این آقایان نپرداخته است!؟

و چرا باید از زمین‌زدن «فراری» تعجب کرد؟

مگر«فراری » چیزی جز افسوسی برای این آرمان‌های بربادرفته است؟

چطور بین این چند فیلم نوروزی کم‌فروش‌ترین فیلم «فراری» است؟

احمد طالبی‌نژاد

از کم‌فروش‌شدن فیلم «فراری» حیرت کردم، سینمای علیرضا داوودنژاد را پیگیری می‌کنم و در همه این سال‌ها فیلم‌های خوبی از او دیده‌ام و می‌توان او را از جمله فیلم‌سازان تجربه‌گرای سینمای ایران دانست. دو سال از ساخت فیلم «فراری» می‌گذرد و زمانی‌که برای نخستین‌بار فیلم را دیدم تصور می‌کردم فیلم پرفروشی خواهد شد، اما این روزها که متأسفانه در میان اکران‌های نوروزی استقبال زیادی از فیلم نشده است، با خودم فکر کردم چه عاملی می‌تواند منجر به این اتفاق شده باشد؟ به‌زعم برخی اگر مدت‌ها از ساخت فیلمی بگذرد و بعد راهی اکران شود، تازگی‌اش را از دست می‌دهد و ممکن است نتیجه خوبی در اکران نگیرد. اما به گمانم این عامل مؤثری در کم‌فروش‌شدن فیلم نیست. به نظر من موضوع فیلم دلیل دیده‌نشدن زیاد فیلم است. برای مثال«فراری» زمانی ماشین پرطرفداری بود، مدت‌هاست که ماشین‌های دیگری برای نسل جوان جذاب و وسوسه‌انگیز شده است و قطعا درحال‌حاضر دختری شهرستانی برای عکس‌گرفتن از یک ماشین فراری راهی تهران نمی‌شود و با دوستانش شرط نمی‌بندد و برای تماشاگر عجیب‌وغریب این روزها معیارهای دیگری پررنگ‌تر شده است.

در واقع می‌توان گفت، داوودنژاد پیش از این فیلم‌هایی ساخته است که با نسل جوان ارتباط برقرار کرده است و باید درباره دلایل کم‌فروش‌شدن فراری فکر کرد. اما به‌زعم من شخصیت‌پردازی و بازی محسن تنابنده اتفاق مثبتی است؛ برای اولین‌بار از لهجه قمی استفاده کرده است و بازی دورنگرا و بسیار خوبی دارد. اما ترلان پروانه به نظرم انتخاب مناسبی نبود، شاید بازیگرانی مثل پگاه آهنگرانی یا باران کوثری انتخاب‌های بهتری بودند و در مجموع با اینکه «فراری» فیلم خوبی است ولی داوودنژاد اگر گیشه را می‌خواهد باید فکر دیگری کند. فیلم «کلاس هنرپیشگی» این کارگردان یکی از بهترین فیلم‌های تاریخ سینمای ایران است و تصورم این بود که آن فیلم در گیشه موفق می‌شود، ولی متأسفانه این اتفاق نیفتاد. گاهی فکر می‌کنم دلیل دوری داوودنژاد از برخی مناسبات جاری سینمای ایران این است که شاید نمی‌خواهد نان را به نرخ روز بخورد، با اینکه تجربه‌های عجیبی در کارنامه‌اش دارد و کارگردان باتجربه‌ای است، اینکه نمی‌تواند با تماشاگر امروز ارتباط برقرار کند به نظرم حیرت‌انگیز است.

در شرایطی به سر می‌بریم که متأسفانه بازسازی فیلمفارسی‌ها و شبه‌کمدی‌ها و ملودرام‌ها گیشه را به دست گرفته‌اند؛ فیلم‌هایی که هیچ‌گونه ارزش ماندگاری ندارند؛ از «مصادره» و «لاتاری» گرفته تا فیلم‌های دیگری که به همین شکل ساخته می‌شوند؛ زیرا اولا سفارشی‌اند و بعد اینکه در میان این‌گونه فیلم‌ها، فیلم‌های اصیل که فکر و اندیشه‌ای دارند و دغدغه‌ای در آنها مطرح می‌شود، گم می‌شوند. متأسفانه سلیقه تماشاگر به‌گونه‌ای تربیت می‌شود که سینمارفتن برای بسیاری فقط رفتن به سالن‌های شیک است تا فیلم‌خوب‌دیدن و تعجب می‌کنم چطور بین این چند فیلم نوروزی، کم‌فروش‌ترین فیلم باید «فراری» باشد؟

حضور نمایندگانی از همه قاره‌ها در جشنواره جهانی فیلم فجر

مسئول روابط بین‌جشنواره‌ای در جشنواره جهانی فیلم فجر اعلام کرد که در سال جاری جشنواره جهانی فیلم فجر میزبان نمایندگانی شاخص از جشنواره‌ها و سازمان‌های بین‌المللی خواهد بود.

به گزارش ستاد خبری سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر، مهسا فریبا، مسئول روابط بین‌جشنواره‌ای در جشنواره جهانی فیلم فجر با اعلام ارسال ۱۸۰ دعوت‌نامه برای نمایندگان فستیوال‌های خارجی برای حضور در جشنواره جهانی فیلم فجر تشریح کرد: تا امروز از حدود ۱۸۰ دعوت‌نامه‌ای که برای مدیران و نمایندگان فستیوال‌های خارجی ارسال شده است، بیش از ۶۰ مورد آن پذیرش شدند و در حال برنامه‌ریزی برای میزبانی از آنها هستیم.

او افزود: امسال نمایندگان مهمی از جشنواره‌های شاخص بین‌المللی مانند نانت، بریزبین، دوبلین، پوسان، لوکارنو، سن سباستین، تالین، ژنو، استانبول، استکهلم، اوراسیا و... برای حضور در سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر به ایران می‌آیند. در کنار این موارد، در این دوره میزبان نمایندگان فدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های تهیه‌کنندگان فیلم (فیاپف) و فدراسیون بین‌المللی منتقدان فیلم (فیپرشی) نیز هستیم.

مهسا فریبا با تأکید بر تنوع جغرافیایی برای دعوت از میهمانان گفت: میهمانان امسال جشنواره جهانی فیلم فجر از همه قاره‌ها هستند؛ اما بیشترشان از قاره اروپا و کشورهایی مانند آلمان، فرانسه، سوئد، سوئیس، ایتالیا و... به ایران می‌آیند.

مسئول روابط بین‌جشنواره‌ای در جشنواره جهانی فیلم فجر با اشاره به نمایندگان کشورهای آسیایی اضافه کرد: در میان کشورهای آسیایی میزبان نمایندگان جشنواره‌های کشورهای شرقی مانند ژاپن، کره‌جنوبی، سنگاپور و مالزی هستیم و نمایندگانی از کشورهای خاورمیانه و آسیای میانه مثل سوریه، عراق، ارمنستان، قزاقستان، مصر و... نیز به کشور ما می‌آیند. علاوه‌بر این موارد در سی‌وششمین دوره جشنواره جهانی فیلم فجر میزبان دو نماینده از قاره آمریکا که شامل آرژانتین و آمریکا می‌شوند، نیز هستیم. در میان کشورهای آفریقایی هم نمایندگانی از مراکش و آفریقای جنوبی به ایران می‌آیند و در کنار دو نماینده از استرالیا که یکی از آنها دبیر جشنواره بریزبین است، به تماشای فیلم‌ها می‌پردازند.

سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر ۱۹ تا ۲۷ آوریل ۲۰۱۸ (۳۰ فروردین تا هفت اردیبهشت ۱۳۹۷) به دبیری سیدرضا میرکریمی در تهران برگزار می‌شود.

ادامه از صفحه اول

فیلتر کردن پیام‌رسان‌ها به چه قیمتی؟

معنای آن این است که در عصر دیجیتال و فضای مجازی شهروندان درباره اطلاعات و دانش در همان ۲۰ سال گذشته درجا زده‌اند. به تعبیر دیگر این اقدام چند پیامد داشته است:

۱- ازبین‌رفتن اطلاعات تولیدشده در فضای مجازی [این اقدام شبیه کتاب‌سوزی در قرون گذشته است] و عامل عقب‌ماندگی ایران در تمامی حوزه‌هاست چون اطلاعات مهم‌ترین ابزار تفکر، تصمیم‌گیری و اقدام صحیح در هر جامعه‌ای است.

۲- خسارت اقتصادی نابودی اطلاعات به ارزش صدها و شاید هزاران میلیارد دلار.

۳- تولید اطلاعات و دانش در فضای مجازی هر بار از ابتدا [اختراع چرخ در هر مرتبه] و عدم تجمیع دانش برای پیشرفت.

۴- خالی‌شدن فضای مجازی از اطلاعات علمی و موثق فارسی و سمت‌وسویافتن به سمت سایت‌های خارجی و به‌ویژه تصویری [البته قابل فهم مانند...].

۵- دلسردی و بی‌انگیزه‌شدن شهروندان از تولید محتوا در فضای وبلاگ‌ها [به‌دلیل ازبین‌رفتن اطلاعات‌شان] و سوق به سمت مصرف‌کننده تا تولیدکننده‌بودن.

۶- بی‌اعتمادی به فضای وبلاگ‌ها و کوچ به فضاهای دیگر مانند شبکه‌های اجتماعی غیرمعتبر [بدون امکان جست‌وجو].

نتیجه این شده است که اگر امروز شخصی درصدد کسب اطلاعات در اینترنت باشد، به استثنای سایت مجلات چاپی، دیگر اطلاعاتی بازیابی نمی‌شود و هیچ اثری از میلیون‌ها صفحه اطلاعات تولیدشده ایرانیان وجود ندارد. جالب اینجاست که هیچ‌یک از خدمات‌دهنده‌های اینترنتی مسئولیت حذف و مخدوش‌شدن اطلاعات را نمی‌پذیرند و قانونی نیز برای حمایت از شهروندان و اطلاعات وجود ندارد. همچنین مسئولان تصمیم‌گیرنده [فیلتر خدمات‌دهنده‌های خارجی وبلاگ‌ها] نیز به‌علت ناشناس‌بودن تا کنون بازخواست نشده یا در دادگاهی احضار نشده‌اند که چگونه تصمیمات آنها لطمات زیادی به کشور ایران وارد کرده است و عزت جامعه ایران اسلامی را در جهان تضعیف کرده‌اند؛ اینان حتی در معرض نقد نیز قرار نمی‌گیرند. خلاصه اینکه ملت ایران سال‌ها به تولید اندیشه و اطلاعات در اینترنت پرداخته است و با یک تصمیم غلط، امروز هیچ اثری از آن نیست و این ملت به‌جای تکمیل دانش و محتوای قبلی، از نو باید همان اطلاعات و اندیشه‌ها را با مشقات زیاد تولید کند، درصورتی‌که در جوامع دیگر با تجمیع اطلاعات و دانش، هم‌افزایی رخ داده و هر روز بر غنای اطلاعات، دانش و اندیشه‌شان افزوده می‌شود و به نسبت ما رشد و توسعه مضاعف پیدا می‌کنند. اگر در ایران نیز از ابتدا این‌گونه تصمیمات غلط گرفته نمی‌شد و در همان سیستم گوگل باقی می‌ماندند [که تمامی سیستم‌های کنونی نیز براساس ساختار گوگل استوار است] امروز حتی یک کلمه نیز از تولیدات این کشور از بین نمی‌رفت و هر روز بر غنای دانش این ملت افزوده می‌شد. حال با ورود به دوره شبکه‌های اجتماعی که تولیدات محتوا و اندیشه در این شبکه‌ها صورت می‌گیرد، به جای تسهیل در دسترسی به امکانات جانبی [پولی] برای علمی‌شدن و ماندگارشدن محتوا، با تصمیمات تکراری و غلط گذشته درصدد تکرار شکست‌های گذشته هستیم تا مجدد این محتوای تولیدشده [البته غیرقابل جست‌وجو] چند سال گذشته در شبکه‌های اجتماعی نیز سرنوشت محتوای وبلاگ‌ها را پیدا کنند. این استدلال که «کنترلی بر شبکه‌های اجتماعی خارجی وجود ندارد» پس باید آنها را فیلتر کرد، منطقی نیست که سرنوشت یک کشور را به خاطرش به عقب انداخت و درآینده نیز نتوان آن را جبران کرد.

زیر آسمان فیروزه‌ای

کارگاه آموزشی تهیه‌کننده آثار بیلگه‌جیلان در تهران

● تهیه‌کننده تعدادی از فیلم‌های نوری بیلگه‌جیلان، فیلم‌ساز مطرح ترکیه، در جشنواره جهانی فیلم فجر کارگاه تخصصی برگزار می‌کند.

در راستای تبادل تجربیات سینمایی با بزرگان سینمای جهان، تعدادی کارگاه تخصصی در سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر تدارک دیده شده است که یکی از آنها با حضور زینب اوزباتور آتاکان، تهیه‌کننده فیلم‌های ترکیه‌ای، برگزار می‌شود.

زینب اوزباتور آتاکان که در استانبول متولد شده است، کارگاه تخصصی شیوه تهیه‌کنندگی فیلم‌های سینمایی را در ایران برگزار می‌کند.

این فیلم‌ساز ترک از واحد فیلم و تلویزیون دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه مارمارا فارغ‌التحصیل شده و در خلال سال‌های ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۹ در نقش‌های مختلفی در صنعت تبلیغات تلویزیونی فعالیت کرده و به تهیه‌کننده‌ای زبده بدل شده است.

او پس از سال ۱۹۹۴ به کارش در کمپانی‌ای ادامه داد که خودش یکی از مؤسسان آن بود. در ۱۹۹۹ وارد صنعت فیلم‌سازی شد و تولید پروژه‌های جهانی را آغاز کرد. او در سال ۲۰۰۷ کمپانی «زینوفیلم» را پایه‌گذاری کرد که به تولید پروژه‌های سینمایی اختصاص یافت. او براساس‌این سه سال بعد جایزه بهترین «همکار تولید» اروپایی را از آکادمی فیلم اروپا کسب کرد.

او در سال ۲۰۱۰ کارگاه‌های «یاپیم‌لب» را با این هدف راه انداخت که تجربه و دانش خود به‌عنوان تهیه‌کننده را با فیلم‌سازان جوان به اشتراک بگذارد.زینب آتاکان هنوز نایب‌رئیس شبکه دیداری-شنیداری زنان اروپایی (EWA) است که برای ایجاد فرصت‌هایی برابر برای زنان شاغل در صنایع دیداری-شنیداری در اروپا و سراسر جهان فعالیت می‌کند. او در ۲۰۱۴ جایزه دستاورد Uçan Süpürge Bilge Olgaç را به دست آورد و در سال ۲۰۱۴ آخرین فیلم کارنامه نوری بیلگه‌جیلان با نام «خواب زمستانی» را تهیه کرد که در شصت‌وهفتمین جشنواره فیلم کن موفق به کسب نخل طلای این رویداد بزرگ سینمای جهان شد. البته آتاکان پیش از این سه فیلم دیگر از جیلان با نام‌های «اقلیما» (۲۰۰۶)، «سه میمون» (۲۰۰۸) و «روزی روزگاری در آناتولی» (۲۰۱۱) را تهیه کرده است.

آتاکان از سال ۲۰۱۴ «فیلم فوروم آنتالیا» را راه انداخت که بازاری برای تولید مشترک است و به‌عنوان بخش جنبی جشنواره فیلم آنتالیا برپا می‌شود و خودش ریاست آن را هم برعهده دارد. او همچنین بخش ترکیه جوایز تماشاگران جوان را ساماندهی کرده است که پروژه‌ای زیر نظر آکادمی فیلم اروپاست. او عضو آکادمی فیلم اروپا، عضو آکادمی آسیا پاسیفیک اسکرین و مدیر هنری پایگاه فیلم کوتاه بنیاد سابانجی هم هست.

سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر ۱۹ تا ۲۷ آوریل ۲۰۱۸ (۳۰ فروردین تا ۷ اردیبهشت ۱۳۹۷) به دبیری سیدرضا میرکریمی در تهران برگزار می‌شود.

اکران مستند «درباره فروشنده» در گروه سینمایی هنر و تجربه

● **گروه هنر:** مستند «درباره فروشنده» به‌زودی در گروه سینمایی هنر و تجربه اکران می‌شود.

این فیلم، روایتی مستند از شکل‌گیری ایده و فیلم‌نامه، تا آخرین مراحل ساخت فیلم «فروشنده»، هفتمین ساخته اصغر فرهادی است.

«درباره فروشنده» بر اساس تصاویر پشت‌صحنه فیلم همراه با صحبت‌های اصغر فرهادی و منتقدان بین‌المللی سینما روایت می‌شود. در این مستند، در کنار بررسی روند ساخت فیلم «فروشنده» با مرور تصاویر پشت‌صحنه و تمرینات پیش از آغاز فیلم‌برداری، مصاحبه‌هایی با میشل سیمان (سردبیر مجله پوزتیف)، گادفری چشایر (رئیس سابق حلقه منتقدان نیویورک)، هوشنگ گلمکانی (سردبیر ماهنامه فیلم)، پیتر بردشاو (منتقد ارشد روزنامه گاردین)، فیلیپ روبر (منتقد مجله پوزتیف)، مهرزاد دانش (منتقد ماهنامه فیلم) و فابیو فرزتتی (منتقد روزنامه مساجرو) درباره «فروشنده» انجام شده است.

سازندگان این مستند که در اکران بهاری سینمای هنر و تجربه به نمایش درمی‌آید، وحید صداقت و تهمینه منزوی هستند.

وحید صداقت و تهمینه منزوی- فیلم‌بردار، تهیه‌کننده و کارگردان، محمدرضا دلپاک- صدا، وحید صداقت- تدوین، ستار اورکی- موسیقی، ثمین مهاجرانی- روابط‌عمومی و امور بین‌الملل، پژمان فرهادی- طراح پوستر، حسین جمشیدی گوهری- ساخت آنونس و طلوع فیلم- مجری طرح و عوامل این مستند هستند.